

maa der tilføies endnu en anden Anvendelse af dem, og jeg har derfor, i Overensstemmelse med hvad jeg allerede har udviklet, foreslaaet tilføiet: „og til Underhold af det høiere Underviisningsvæsen“. Maaſtee vilde det være rigtigere ſlet ikke at tale om diſſe Penges Anvendelse, ligesaa lidt ſom der findes talt derom i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det er kommet ind til os. Vil man imidlertid nævne beſtemte Ting, ſaa ere viſtnok de to af mig fremhævede Ting de, ſom man beſt maa nævne.

Jeg har fremdeles tilladt mig at foreſlaae, at tredje Stykke af § 5, og at ſamme Paragraphs fjerde Stykkes 1ſte Punktum ſhulle udgaae. I diſſe to Stykker beſtemmes det, at Kongen ſkal udſtede en Anordning om, hvorledes de af den danſke Statskaſe ydede Bidrag ſhulle anvendes efter forinden at have indhentet Althingets Betænkning derom, ligesom at Althinget ogſaa ſkal høres, forinden Kongen ſenere deri foretager nogen Forandring, ſamt at denne kongelige Anordning og de ſenere deri foretagne Forandringer ſhulle meddeles Rigsdagen. Jeg tror, at det vil være overordentlig anſtødeligt for ſelve Iſlænderne, og at det vil ſvække og tilintetgjøre Indtrykket af den viſte Udelmodighed, derom man gjør denne Tilføielſe, og jeg kan ikke indſee, at der kan ligge Rigsdagen den allermindſte Magt paa, at den gøres. Det følger jo af ſig ſelv, at de iſlandſke Finantslove ikke kunne komme til at gjælde uden Kongens Underſkrift, og, idet Kongen underſkriver dem, blifalder han dermed den Anvendelse, der er gjort af de omtalte Tilſtud. Jeg kan finde det meget rimeligt, at der, ſaa længe Statskaſen yder Bidrag til Iſlænderne, meddeles Rigsdagen en Gjenpart af det iſlandſke Regnſkab, efterſom vi have den allerſtørſte Anledning, da vi yde dette Bidrag, til at ønske at vide, hvorledes det gaaer deovpe, og hvorvidt Iſland efterhaanden bliver iſtand til at afholde ſine egne Udgifter og til at kunne undvære Statsbidraget. Men jeg troer, at det vil ſtøde enhver Iſlænder, derſom man, idet man gjør denne Gave, viſer en ſaadan Miſtillid, at man ikke tillader Iſlænderne ſelv at raae over den. Det er virkelig for meget

at betragte og behandle dem ſom Børn. Jeg vilde derfor meget ønske, at det ærede Udvalg endogſaa ſelv vilde gaae ind paa, at de nævnte, ſom det forekommer mig, ganſke overflødige Sætninger gaae ud af Lovforſlaget.

Endelig har jeg tilladt mig at foreſlaae en Forandring i 3die Stykke af § 6. I denne Paragraphs 1ſte Stykke er der beholdt Iſland Deeltagelse i Rigsdagen med Althingets Samtykke. Dette er i ſin Orden. Fremdeles er det i dens 2det Stykke beſtemt, at Love om Rigets almindelige Anliggender kun kunne bringes til umiddelbar Anvendelse paa Iſland, naar ſaadant beſtemmes i ſelve Loven, ſom da ſkal beſjendtgjøres paa Iſland i det danſke og iſlandſke Sprog. Dette er ogſaa i ſin Orden. Men ſaa kommer der i ſidſte Stykke den Beſtemmelse, at, indtil Andet beſtemmes ved en af Rigsdagen vedtagen Lov, ſvaver Iſland intet Pengebidrag til Rigets almindelige Anliggender, og at, hvis det beſtemmes ved en ſaadan Lov, at Iſland ſkal yde f. Ex. et Bidrag i Mandſkab til Rigets Forſvar, da ſkal Maaden, hvorpaa dette ſkal tilveiebringes, ſaſtættes af den færliche iſlandſke Lovgivningsmagt. Det forekommer mig dog ikke at ſtemme med den Selvſtændighed, ſom man vil indrømme Iſland, naar man beholdt ſig baade at udſkrive Pengebidrag til Rigets almindelige Anliggender og at udſkrive Mandſkab uden Althingets Samtykke. Jeg ſkulde derfor troe, at det er i god Conſequentens med Lovforſlagets øvrige Indhold, naar man i det nævnte 3die Stykkes 2den Linie indſkyder efter „Rigsdagen“ Ordene „og Althinget“, ſaa at der alſaa kommer til at ſtaa: „en af Rigsdagen og Althinget vedtagen Lov“. Jeg ſkal i Forbindelse hermed nævne, at, forſaavidt det ærede Udvalg i Betænkningen har ſtillet det iſlandſke Mandſkabs Bemyttelse til Søværnet i Udſigt, da vil dermed være forbundet ſtore praktiſke Vanſkeligheder. For det Førſte vil man aldrig have dette Mandſkab ved Haanden, naar man ſkal bruge det, og for det Andet maatte vore Søofficerer ſaa paa Søofficersſkolen lære at tale Iſlandſk, og det troer jeg ikke, at der er tænkt paa. Jeg troer, at Iſlændernes Sømandsdygtighed ſkal udvikles